

Kelewis, Karaliaucziuje
tas Utarninka ishdidams,
kastoj, ant bile tofio Busto
apskeliutas, su Bustinin-
geis ant Bertaino Metu
5 Sgr. arba 50 Pf.

Kelewis

is

Upsakymu Astatimai i Ke-
lewi kastoj po 2 Sgr. uz
fojuz, smulkeis Rastais
isdrufamoga Cilę. Gro-
matas reis ben atrafytis
Bergplatz (arba
Schiefen Berg) N° 7.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniufams Zines parnefzas.

Bro. 16.

Karaliaucziuje, 22. Aprili.

1879.

2. Redėlbienėje po Welkū arba Misėrifordias.

Ewang. Jono 10, 12—16. Grom. 1. Petr. 2, 21—25.

Kristus gerasis Ganytojis.

Dužel, ne buk tu teip smutna,
Zuf Wiešpats dar tas pats yra,
Ir bus Zis, kas jis buvo,
Sawujū Išganytojis.
Szio Kerdziaus mylima Awis
Niefad dar ne prazuvo.
Gywatai amžnai isrinttas,
Ne bufi jo tu pamestas,
Zis tau yr ussrafes.

„Bons Diews yr mano Ganytojis, aš Nieko ne pristoksiu.“ Pf. 23, 1. Teip liaupsin Karalius Dowydas, zinodams, kad jis po Diemu, sawo Ganytoju, budams geray ganytas, ir galiaufey išganytas buses. Ogi Aufszciausysis, toliaus, kelis Szimtus Metu po to kalba apie sawo Aweliu Ganyta per Praraką Ezeieli 34tame Perszkrime didey pasigodsams, kad jo Aweles isrinktosės Izraelio Gimines, ne kaip reikiant ganomos ir todel didey isklydusios ir isblasfytos esancios, ir pasizada, kad jis sawo Isrinttazi Dowyda ant sawo Aweliu Ganytoju stатыses beje galiaufey patjai sawo Aweles ganyti pareises.

Szitas hrangusis Bazabėjimas isfivilde, kaip musu Ponas Jezus tus Zodzius musu hendieniszoje Ewangelijoje stowincziufius kalbejo: „Aš esmi gerasis Ganytojis.“ Jono 10, 12. Zis apfijako Ezeieliu Prarakawime, kad jis buses Dowydas, o tas jis ir buvo pagal Kunę, nesa jis buvo files is Dowydo Gimines, ogi jis buvo ir Diemas patjai, kaip Diemo wienatyjis Sunus is Diemo Szirdies files. Teipo jis Ispildymas pastoj Bazabėjimo per Praraką Ezeieli dutojo.

Uc kaipgi ben Wiešpats isfirodo esas gerasis Ganytojis? Niekaip kitaip, kaip širdingu Meiles Pasiprocewojimu uz sawo Aweles, dabar jau ir is kitu Staldu, is pagoniskiu Giminiu atwestafes. Aweliu, ant Isganymo passirtuju, nelabasis Neprietelis Ewangelijoje, Wilku wadinams. Mes ji pažystam. Tai Welniads.

Tas sugriebja ir istapko Awis, tai esti Kristaus atpirtafes Duzeles, jeses pirmjaufey i Grieku Bjaurybes iswadziodams ir i Peklods Bedugni nugramzdidams, ale ir dar tases, kurios rodos Wiešpacziui wiernay prilipti norincios, jeses ben ir ten isbarstydams ir isiklaidydamas. Toktai mes gaunam is wisu Krifszcionystes Szaliu patirti, kad wijur tarp Isincziuju Persifkrimai ir Susiprieszjimai randas. Tai yra Wilko, ano Gywasties Prieszininko, Darbas, bey tujū, kurie ne klauso gerojo Ganytojo bet Sambininku iswadziocancziuju bey sawo pacziū Didystes Balsu. Nesa gerasis Ganytojis yra pastutinioj sawo Amziaus Adunoj sawo pastutinioj ir wyriausioj Maldoj Lemo penkis Kartus širdingausen ir karšcziaufey meldes, kad jo Mylimieji wienu butu. Mes šita Wiešpaties Malda, o ir Krifszcioniu Nepaflusnuma apmąstydami, turim su Szirdimi, Krauju plustanczia tarpti: „Esi, jey n'atboji to, dar kietesnis kaip Akmu.“ Jono 17. Persf.

Todel Nieks te ne atboja Wilko Neprietelystes ir Iswadziocimo Sambininku, bet tesiglaudzia prie paties gerojo Ganytojo, kurs Sawuju Wienybes geisdams ir jusius myledams sawo Gywasti i Smerti dawes. Tu atvirtoji Awele, sawo Jezui wienam pasiduk, ir jo Balsu pasel, kursai safes: „Ant to kietwiens numanyš, jus mano Mofitinius esant, jey Meile tarp sawes turite“ (Jono 13, 35), tam klausant tai Wiešpats jau uz tai rupys, kad ir tu pareisi i tą Wieta, kur bus ir kur dziaugsis wiena Kaimene ir wiens Ganytojis. Amen.

Wel meilinga Gromatėle Brolio is Pietuwos.

Ne per seney aš wieng meilinga Gromatėle is Pietuwos man parėjuse i Kelewi istacziau, ale potam man lęg tofejau meilinga, o ir is wiendos Szirdies parafyta, yra parėjusi, tų aš šiczion teipjau isdrufawodisiu, ir tkft welycziau, kad ji Skaitytojams naudinga pastotu. Bet anoj Gromatoj teipo parafyta:

„Szirdingay mylims Bone!

Atleiskit man maloney, kad aš Jus šita Gromata apsunfinu. Szirdingay mylimasis Bone: Jey wiens

Jums Kartą yra dėkavojęs už Jusū dideję Meilę bey nepaliaujančią Pročę, o ir neį jokiōs Nedėkingystės ne atbojanti Nusislyjimą; sakau: Jey wiens Jums butu Kartą dėkavojęs, tay turiu atwiray išsipazinti, aš kalčiausias bitōs Dėkavonės esmi, nėsa mylimasis Bone, man šita ypatinga Malone yra tėjusi, jog aš nū Bradziōs Keleiwjo Išleidimo iki pat šioley Keleiwjo Skaitytōjis esmi buvęs, o nū Meto 1854 pirmo Januarijans iki pat šioley patš Keleiwī be Berstojimo prilaitau, o kadangi ir širdingas Keleiwjo Prietelis esmi, tay Jus patys weikliausey galėsit saw mislytis, kiel Dziaugsmo ir kiel Smutnybės per šius 30 ilgus Metus drauge su sawo mielu Keleiwju dalywas pastojęs esmi. Nėsa kas jī palinksimino arba apsmutnyjo, tai ir manę tropijo.

Bet atpencz kiel Dziaugsmo ir Linksimybės apturėjau, kaip jo brangusis Žodis mano smutną, o Kartais ir kone nusiminusę Szirdi teip šlingay attiese ir palinksimino. O ir wėl atpencz, kad mano Szirdis Keršto pilna buwo, kad Keleiwis manę teip macney pagraudeno ir apdraude, jog apširaudonawęs šaudzen gebėtis turėjau. Wėl atpencz, kad dėl Moksliū Wėjų Iygywrodams stowėjau ne žinodams neį furliuk kreiptis, tay Keleiwis man tikrąjį Kelią aiškėy rode sakydams: štay Kelias. Ogi ir be to, kiel naudingū Pamokimū, kiel širdingū Pagraudemimū aš apturėjau! Kašgi ben norėtu surokūti ir suskaityti, kas per 30 Metus kas Nedėlę kur Keleiwis mums parneše, sakau, kas tai kiel galėtu surokūti ir norš kiel wertay uždėkawoti. Robš jau ir kelintą Kartą jaučziausi ragintas, tokią didelę Meilę atwiray išsipazinti ir širdingay dėkawoti, o jau ir buwau kelintą Kartą Gromatėlę surašęs, ale ne norėdams Jus apšunkinti, wėl atgal palaikiau. Ale dabar wėl iš Naujo paragintas apšimėjau, iki Jusū rašyti, pakarney melsdams atleiskit ben maloney mano karštam ir praštam, tacziau wiernam Apšimimui.

Szirdingay mylimasis Bone, aš atsimėnu ano Brolio, kirs Jums rašęs: „Ar mislyjat, kad Jusū Liudymai priėš Brangwyną kę maczys?“ Tam aš norėcziau atsakyti: O kad ir neį wiens kirs, tay tacziau aš turin pagal Poną Diewą širdingausey Jums mylimasis Bone, sawo karšcziausią Dėkawonę sakyti, nėsa per Jusū širdingus Graudemimus ir Wiešpaties Pono Diewo Malone aš nū šitū išgastingū Rūdū maloney apšaugotas pašilikau. Jau per 25 Metus ir neį Lašo to Bjauresties ne gerdams, ir nusitikiu, kad Pono Diewo Malone manę nū tōs ir toliaus apšaugos iki išganytingo Galo. Nėsa dabar aš jau 43 Metū sens esmi. Ale ypaczėy aš turiu teip Ponui Diewui, kaip ir Jums širdingausey dėkawoti, kadangi aš pagal sawo Pawadinimą kone kasdien su pus- ir su powisam girtais žmonėmis turiu podraug buti. Gze Jus, myli-

masis Bone patys geriaus žinosite, ne kaip aš Jums toktai galiu pasakyti, kaip gze eit, kaip gze kasdien šlingay raginams esmi Ponui Diewui, o ir Jums, širdingay dėkawoti, kad gaunu matyti kasdien šitū Brangwyno Bergystę ir sawo paties Walnybę. Gze ir geriausey galiu matyti, iš kokiōs Bėdōs per Pono Diewo Malone išgelbėtas esu. Todėl niekadōs ne galiu priertarti tam, kad Liudymai priėš Brangwyno Šėrimą paliautu; ne teipo, bet mes Draugystėje su musū mielūju Keleiwju kožną melsim ir kožnam sakyšim: „ne gerk!“ o jey ir daug i Brangwyno Troškuli ipūlusijū tropyšim, kurie mums ne klausys, tay rasi norš koki i tą ne ipūlusi priešim, o jey ir neį wieng Swetimujū, tay tacziau norš Sawujū wieng arba kitą per Wiešpaties Malone ir Bagalbę norš koki atlaikyti galėtumbim.

Tooel mes werkšim, melsim ir kožnam liudyšim: „ne gerk Brangwyno, miels Broiau, miela Sėšū, ne gerk!“ O jey mes ir neį wieng tūmi ne galėtumbim iki sawo Smerties atkalbėti, tay tacziau rasi po musū Smerties koks Brolis arba Sėšū, Wyrš ar Moteriskė Rudikei arba Gentyš atsimis musū Žodžiū ir per Wiešpaties Malone išwalnyti pastos nū šio sunkaus Jungo. O jey ir tai ne, tay tacziau mes busime, kaip wierniems Liudininkams pareittis, liudyję: „ne gerk!“ Kas piktinas tas t'ėspiktina. Bone Diewe, mums padėk! Amen.

J. K. iš S.“

Jau wėl Welnyšte.

At kaip man teip pašunksta, apie Bjaurybes pašakoti, kurios šime Gziese teip wisur nusidūd ir kurios mums parodo, kad Swiets eit tiesiog Welniop. Už mieliaus wis, tikt tai norėcziau pašakoti, kas Szirdi gawin, o ne kas ję apšunkin. Ale ir ne ne norėdams tai tikt turiu daryti.

Kazbaininks Karalžudys yra Rusijos wyriausime Mieste Petersburgyje musū antroje Welnykū Szwentėje, Panedelyj 14 taji Aprili, Rytmetij ant Ziegoriaus aštūniū arba demyniū ant Rusū Wiešpaties Giecoriaus šowęs, ale Diewui dėkuy ne tropyjęs. Szita žinia man jau buwo tą paczią Dieną Panedelyj parėjusi, ale aš taijet ne norėjau tūjau wiernyti, kadangi tokios žintos tanke n'istifimos ir pramauytos. Todėl aš toktai ir i pašutini Keleiwjo Numeri dar n'istatydinau. Ale dabar apie tą Dalyką tikrą žinia gawęs, turiu toktai ir sawo mieliemsiems Prieteliams pašakoti. Rusū Wiešpats Giecorius Aleksanderis pašiwaištinejo anoj minėtoj Udynoje paprastu Budu ant Miesto Ulyczios šale Palocziaus, wadinamo žeminiū, kaip wiens poniskš žmogus jam priėšais atėjo. Pagal jo wiernytini Išsiweizdėjimą tas robš but jis Rusiskas Ur-

dininkas ėšgą, o jis Muczią ant Galwos turėjo lyg kaip kokia Urėdininko Muczia su Kufaru. Ciecoriui pomisam arti priešęs budams jis sukama Pistle iš Delmona ištraukęs staiga paleido ant Ciecoriaus tris, tiri jako keturis, Szuwjus. Ale tai buvo aiskiey Pono Diemo Apgynimis, kad ney wienu Kulka ne tropyjo, o tai jū labjans Dyrwai, kadangi Razbaininkas wisay arti priešęs budams howe. Kas zin ar rasi bene Szajinei pabudus ans Zmogus tyczioms pro Szali howe, arba ar rasi bene iš Szirdies Meramumo jam Ranką drebejo, kad jis tropyti ne galėjo. Tay wiens prastas Rusū Zmogus, pašalyj budams prišofęs Razbaininka nutwere ir ji su titū Bagalbə ant Zemės parplėše. Ale tasai jau ant Zemės gulėdams dar wieną Szuwį paleido, kuriūmi jis wienam Zandarui arba Puliceies Urėdininkui Stroftą ižeide. Pirmosios Kulkos ney joki Zmogu ne paškadėjo, ale iš wienu Muro jos Skyliū išbauže.

Umay buvo ant Piktadejstės Wietos Daugybe Zmoniū susibėgusi, kuri Razbaininką iš wisū Pustu teip muše ir tranke, kad ji kone wisay pribenge. Jau jis Krauju spjowe ir Puliceies Urėdininkams tikt wos ne wos galima buvo, ji iš Zmoniū Rankū išgelbėti ir i Puliceies Butą nugabenti. Czionay jis susiwėme. Todėl mislijama buvo, kad jis apsidawęs, o keli ir pasakoja, kad Razbaininks po Bazastemis Nādū Kufulėjus su Wasku buwęs prifilipinęs. Wardu jis sakos ėšgą Solowjew ir yra kokia 30 Metū sens. Kas ir iš kur jis ėšgą, tai ne galima, aiskiey patirti. Wienu jako, kad jis ėšgą atdėkawots Szuulės Mokitojis, tiri wėl, kad jis kitoj kotoj Urėdytėje stowėjęs, ogi jis ne sakos, iš kokioms Priejasties ant Ciecoriaus howės. Ale regima yra, kad jis wiens Nijlistū ėšgą, apie kurius Kelewis jau gana yra papasakojęs. Ką rusifkioji Giriktū Wyriausybe apie ana Razbaininką bus išgawusi, tai mes ne tūjau gausim patirti, bet tai bus dar Walanda paslėpta laikoma.

Ant Piktadejstės Wietos atwaziawo labay weikiey wiens aukštųjų Aficierū sawo Wezimu ir pasiwežė Ciecoriu i jo Palocziu kur Mieszczioms Zmones buvo tą nufidawimą tūjau patyrę budami umay dideis Puskais susibėgę ir sawo Dziaugsmą dėl to, kad Ciecorius gyws ir sweiks išlikęs, linksmais ir nesiliaujancziems Szufawimais išpreište. Ogi priegtam ir wisi Zemės Aufstiegie, kiel jū Petersburgio Mieste rados, Ciecoriaus Paliocziuje susirinko, Zemės Tawą pasweikinti ir sawo Dziaugsmą ištarti dėl to, kad ji Ponas Diemas apgynęs. Ciecorius pasidėkawojo jiems su Burna ištardams, kaip ir Zmoniū Daugybei su Ranka bey su Galwa pamodams už išrodytąjė Weilę ir Wiernybę ir ištare, kadangi Pons Diems ji taip regimay išlaikęs, tay jis iš to išpažystas, kad jo Proce už Rusijos

Zemę Wiešpacziui pamėgstanti, o jis todėl apsiėmęs, sawo likusiji Amžiaus Dalį kaip ikšiol ant sawo Zemės Raudos wartoti.

Po to ėjo Ciecoriaus tūjau i Baznyczią Ponui Diewui už jo išrodytąjė Malonę dėkawoti. Zinia apie šitą bandytąjė Piktadejstę buvo žaibiniu Pustu per wisas Gyropos Zemės perlafawusi, ogi ir iš wisū Zemjū gawo Wyriausijū Sweikinimai i Petersburgi pas Ciecoriu nulėkti. Apie musū Ciecoriu Wilhelmą pasakojama, kad kaip jam šita Zinia apie Petersburhij nufidawusęjė Welnystę parėjusi, tay jis apsiwerkęs, nesa jis sawo Seiers Sunū Rusū Ciecoriu Aleksanderi širdingay myl, o rasi jam ir i Misli parėjo: kas butu galėję ant Swieto nufidūti, kad anam Piktadejui butu pasisekė, sawo welniškąjė Darbą išwesti. Ogi ir mes dėkawojam Aufščziausiamjam už Išlaimą šitoms brangioms Gywasties širdingay tarydami: „Kas po Apgynimu Aufščziausiojo sed ir po Pawėsiu Wisgalincziujo laikosi, tas jako Ponui Diewui: mano Rusifikėjimas ir mano Bilis, mans Dieme, kuriūm nufitikiu“ (Bf. 91, 1, 2), o Pono Jezus Zodis musū bendieņikoj Ewangelijoj apmastytasis, yra ir Rusū Ciecoriui kalbėtas: „Aš esmi gerasis Ganytojis.“ Jono 10, 12.

Wisokia trumpa Zinia.

— Musū Ciecorius yra Ketwerge 17 taji Aprili i Wyszbadus iškeliawęs, ale Widurny Junijans Mėnesio jis keta i bėmiškąjė Miesteli Teplits ant Bafistiprinimo sawo Sweikateles iškelianti. Wiešpatiene Ciecoriene iki i Frankfurtą drauge keliawusi, iš czion Mazumą Darmstadte apsilankiusi, o potam i Badū-Badus, sawo paprastąjė Wasardos Buwi pasidūti tetinusi. Bet Kronprincas bey Kronprinciene jau bus su sawo Famylia iš Wyszbadū 19 taji Aprili i Berlyną pargryžę, o potam jis pats nor i Italiją pas sawo Dšwiene Englanderiu Karaliene Wiktoriją nukelianti, kuri dabar Italijoje wieš.

— Musū Wiešpats Ciecorius podraug su Ciecoriene, o ir wisi prie Ciecoriaus Gimines priklaufantieje, dabar Berlyne esantieje, Princai bey Brincēsės priejo žaliame Ketwerge prie šwentosės Weczerės kurę jiems Dombaznyczioms Kunigs Rōgel karališkame Paliocziuje išdalijo.

— Dėl Muitū Pabranginimo ypacziey už Taworus i musū Zemę igabenamūsius dabar prie musū naujas Štatymas daromas. Ar tas Pabranginimas Zemei daug gal ant Raudos buti, arba ant Iškados, tai mes n'išmanome. Pirštas Bismarkis jako, kad tai labay bus ant Gero. Musū Walniejie ant antrosės Pusės hauk piktū Balsu, kad iš to Zemei didele Iškadą pasidarys. Kienu Tiesa, tai aš ne žinau; ale aš

tikiu, kad Bismarkis geriaus bus troyjės ne kaip Valniejie. Jisai sawo aukštąjė Išminti Swietui jau tulq Kartą Žmonėms ant Gero išreikšė, o Walnujų Brašmatyste wisaczies yra iskadinga buwusi.

— Prie musū Gyropos Žemėse kaip antay Diundunės Mieste Paruze, Berlyne, o ir Amėrikoje yra atskartotinai Swieto Turgus laikytas. Kupcziei, Remestininikai bey Kunstininkai yra sawo Laworus ir wisofius Išmishjimūs ant Parodymo statę, idant wisas Swietas apie tai žinią gautu ir pagal Brywolę pirktis galėtu. Pastutini Kartą fitas Turgus pernay Paruzo Mieste nusidawe, ant furio berods šen ir ten foks Wofietijōs Žmogus sawo Laworus nusiunte, ale prie furio Wofietija iš Wiso rokojant ne prisidraugawojo, kadangi Firštās Bismarkis ir fiti Waldantiejie tōs Misliēs buwo, kad tie Turgus per tankei atkartojami ir Žemei per daug Kaštū padaro. Tacziau dabar Englenderi tikt wēl nor toki Swieto Turgu laikyti, ale ne prie jawęs namėj, bet toli Jurėse ant didžiofios australištios Salōs, Wardu Rey-Holland, Mieste Wardu Sidney, bet musū Wofietijōs Waldantiejie yra sawo Susirodyjimūse ant tōs Misliēs parėje, kad tas Swieto Turgus aname Swieto Krašte galėtu ir musū Wofietijōs Žmonėms ypaczien Kupcziams ir Remestininikams naudingas pastoti ir musū Žemjū Kupczyste tūmi wis toliaus per Swietą prasiplatinti. Todėl yra Wofietijōs Waldzia apsiēmusi, prie ano Swieto Turgaus drauge pristoti ir reikalingasēs Kaštās iš Cicorystēs Kaštū primokėti.

— Portugalės Karaliene Mieste Lissabon buwo blogay apsirgusi, ale dabar ji jau wēl geryn eit.

— Keleiwjo Saitytojei atsimis senojo Gendroliaus arba pusiau Rabawotojo Garibaldzio, kursai pirm felitū Metū saw Pulkus Rabužininkū susirinkęs Italijoje Karalius ir Kunigaitšezius užpūlęs jūs praware ir fitotiu Budu Italiją suwiennyjo. Po to jis gerq Pangšijonq turėdams laikėsi ant Salōs Kaprėrq. Ale dabar jis niekam ne mislyjant su wienu Gytiu i Rymo Miestą nukeliawęs ezionay Surinkimus Republikininkū ir Walfunū laifo ale ney wiens dar ne žino, ko jis dabar juka. Karalus Humberts ji yra Ryme aplankęs, jam Garbę padaryti noredams.

— Jus žinote, kad Englenderi ju Afganais arba Afganistais i Karq isidawe, kurie su Englenderiū Žemėmis azijatiškoj Indijoj rubezijosas. Englenderi jau pernay Rudeni felis Afganū Miestus ir Kalnyus laimėje. Tam Tarpe buwo Afganū Karalius Szir Aly, pries Englenderius atfigiti ne galėgams iš sawo Žemės isbėges ir sawo Sunu Jokubq

Karq Žemės Walbonu palikęs. Po to yra Szir Aly pasimiręs, o Jokub Karas Karaliumi pastojęs. Tam yra Englenderi ant Pakajaus Padarymo prisišule, ale jis ant to ne dūd tikrq Afšilėpimq, o todėl rodos, kad ten Karas iš Naujo prasidēs.

Preke Karaliauczuje 19. Aprili.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwiecziei 8 Markius 40 Pf. iki 9 M. 30 Pf. uż 100 Swarū. Rugiei 5 Mf. 30 Pf. iki 6 M. — Pf. Miežiei, did., 5 M. 80 Pf. iki 6 Markiū 50 Pf. Miežiei, maž., 5 Markiū 50 Pf. iki 6 M. 20 Pf. Awizos 4 M. 90 Pf. iki 5 M. 70 Pf. Žirniei, balt., 6 Mf. 50 Pf. iki 7 Mf. — Pf. Koputes 2 M. 50 Pf. iki 3 M. — Pf. nauj. Szėp. Szienis 1 Mf. 50 Pf. iki 2 M. — Pf. Entnrs. Sziaudai 1 M. — Pf. iki 1 Mark. 25 Pf. Entnrs. Swiestas 90 Pf. iki 1 Mark. 10 Pf. uż Swarg. Kiausiei 60 Pf. iki 70 Pf. Mandelis.

Pilkainyj bus Seredoj 30. Aprili pagal ano Miesto Magistroto Apšahmq ypatiškas Galwijū ir Arkliū Turgus laikytas.

Aš sawo Kromq per Parėjimq šwiežiū Laworū bagotingay papildēs budams tq primelhy garbingamjam Publikui kaip žinoma wiernay pašlužhdams ir uż pigias Prekias pardūdams.

Hyg taipojau man parėjo ir šwiežus Prisiuntimas Wilnū, Bumbuliū ir masyntinū Werpaltū, ir melbzju prie manęs stropjey apsilankyti.

Wilhelm Gerulat, Kaufėnūse.

Žinia Bonams Gwoliū Gwydytojams, Arkliū Apturėtojams bey Gaspadoriams!

Ta M. Ringelhardtenēs

Gydymo Salwe arba Mostis Arkliams bey Galwijams*)

isprowyi pagal Wartojimo Ramofinimq wisūse wirfutiniūse Ligūse Arkliū bey ragūtū Galwijū ir fitū naminiū Gwoliū tikrq Išgydyma, kaip antay prie Birminētujū, tai esti prie Arkliū, tose Ligose, kurios wofištkay wadinamos Schale, Gallen, Ueberbein, Stollbeulen, Knochenfraß (Kaulū Puwimas), Drūsenverhärtung, Sehnenklapp, Anschwellungen (Suputimai), Entzündungen (Karščio Išmetimai), wienu Žodziu prie atwirū Konū, reymatishkū Apraišėjimū ir t. t.

Szita Gydymo Salwe arba Mostis yra chemiskay išjėškota, tuleriopy isbandyta ir yra geriausias Gydymus ištaišusi.

*) Gaunama Dieželėse wis po 300 Grammū 3 Mf. 50 Pf., Dieželėse wis po 200 Grammū 2 Mf. 50 Pf. iš Aptėdōs Pono A. Brūnning, Karaliauczuje, Ulyczioje wadinamoje „Krumme Grube“, kaip ir iš karaliskotiōs Aptėdōs „Zur Krone“ Pono R. Radtke, Tilžėje, aukštoje Ulyczioje Num. 26, prie Pono Aptieforiaus G. Berger, Klaipeđoje.